

พระวจนะเร้นลับ

ของ

พระบาฮาอุลลาห์

The Hidden Words of Baha'u'llah

แปลโดย นพ. ธวัชชัย วิสุทธีมรรค

Translated by Dr. Tawatchai Wisoodthimark

จัดพิมพ์โดย ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทย

จงสวดบทกลอนของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทุกเช้าและค่ำ ผู้ที่ไม่สวดเท่ากับไม่ปฏิบัติตามสัญญาต่อพระปฏิญญา และพินัยกรรมของพระองค์ และใครที่เมินพระปฏิญญาในยุคนี้นเท่ากับเมินพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามาแต่โบราณกาล ดูกร คนรับใช้ของเรา จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

พระบาฮาอุลลาห์

พระวจนะเร็นลับคือคลังแห่งความลึกลับสวรรค์ เมื่อเจ้าตรึกรตรองเนื้อหาของวจนะเหล่านี้ ประตู่แห่งความลึกลับจะเปิดออก

พระอับดุลบาฮา

เป็นหน้าที่ของพวกเราทุกคนที่จะสวดพระวจนะเร็นลับทั้งภาษาเปอร์เซียและอาหรับ ทั้งในทิวาและราตรี อธิษฐานอย่างแรงกล้าและวิงวอนด้วยน้ำตา เพื่อช่วยให้เราสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำจากสวรรค์เหล่านี้ พระวจนะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้มิได้เปิดเผยไว้ให้ฟัง แต่ไว้ให้ปฏิบัติ

พระอับดุลบาฮา

เราควรท่องจำพระวจนะเร็นลับ ปฏิบัติตามคำตักเตือนของพระผู้เป็นนายที่ไม่มีเปรียบปาน และประพฤติตนให้เหมาะสมกับความเป็นทาสรับใช้ ณ ธรณีประตูของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว

พระอับดุลบาฮา

บทนำ

ณ ที่นี้ศาสนาทั้งหลายของโลกมาบรรจบและหลอมเข้าด้วยกันด้วยไฟแห่งความรักที่ยิ่งใหญ่ “นี่คือวาระจากอาณาจักรแห่งความรู้โรจน์ที่ตรัสด้วยพลังและอำนาจ และเคยเปิดเผยต่อพระศาสดาทั้งหลายในอดีต เราได้นำสาระของวาระเหล่านั้นมาถนอมเป็นโถหารที่รบริด”

ไม่เคยมีปากกาตำไมไหนสามารถสรุปสาระของศาสนาทั้งหลายของโลกไว้ได้อย่างรบริดและสมบูรณ์ดังที่บรรจุอยู่ใน 153 พจนานี้ ซึ่งเปี่ยมไปด้วยคติที่ตักเตือนมโนธรรม แม้ว่าความสวยงามลึกซึ้งจะถูกกลทอนจากการแปลมาเป็นภาษาไทย ถึงกระนั้นผู้อ่านก็สามารถสัมผัสพลังของสำนวนโถหารที่ประสานความเมตตารักใคร่ไว้กับอำนาจที่ยิ่งใหญ่

จากเมทนีแห่งความรักและสาระแห่งความรู้ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาประเสริฐ และพระผู้เป็นเจ้าของเตรียมทุกสรรพสิ่งไว้ให้สำหรับฝึกฝนมนุษย์ หายใจพระวิญญาณของพระองค์เข้ามาในมนุษย์ จำลองรูปของพระองค์ไว้ ถนอมไข่มุกแห่งความลับและมณีแห่งปัญญาของพระองค์ไว้ในมนุษย์ ทำให้มนุษย์เป็นอาณาจักรที่ไม่รู้สิ้นของพระองค์ แสงรุจีของพระองค์อยู่ในตัวมนุษย์และจะไม่มีวันดับ หัวใจของมนุษย์คือเคหสถานของพระองค์ และวิญญาณของมนุษย์คือที่สำหรับเปิดเผยพระองค์ หากมนุษย์พิศดูตนเองก็จะเห็นพระผู้เป็นเจ้าของดำรงอยู่อย่างทรงอำนาจและทรงพลานุภาพ

อนิจจา มนุษย์กลับไม่รู้คุณค่าของตนซึ่งเป็นเสมือนดาบที่ซ่อนคมอยู่ในฝัก ลืมบุญคุณของพระผู้เป็นเจ้าของ เมื่อน้ำอัมฤตอันไม่รู้สิ้นของพระองค์และไปหาสิ่งที่ต้อยกว่า จมอยู่ในอัสติตา ผูกเสนาหาไว้กับโลกที่ไม่จริงนี้ และยังคงหัวใจให้กับคนแปลกหน้า จนพระผู้เป็นเจ้าของตัดพ้อว่า แล้วความรักของพระองค์จะไปถึงมนุษย์ได้อย่างไร

มนุษย์หาได้คิดไม่ว่า ตนถูกสร้างขึ้นมาจากความว่างเปล่าและเป็นเพียงรูทีกายที่เคลื่อนไหวได้ เป็นเงาที่จะต้องหายวับไป และมีวันเวลาอยู่เพียงชั่วแล่น หน้าซ้ายังปล่อยให้กิเลสควมมาไปอย่างคึกคะนอง ด้วยเกรงว่า ความราพณาสูรจะทอดเงามีตเข้ามาปกคลุมมนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าของทรงปรารถนาจะสนทนากับเขาด้วยเสียงเพลงของนกพิราบสวรรค์ แต่มนุษย์กลับไม่ไว้ใจและหนีไกลจากพระองค์ เพราะว่าไม่ซื่อสัตย์ต่อพระปฎิญา และยังหลงอยู่ในจินตนาการอันไร้สาระที่ตนคิดว่าเป็นสัจธรรม ไม่เงี่ยหูฟังธรรมะสุดคณนาที่เปล่งออกมาในพจนานี้ แต่กลับไปแสวงหาวิชาจากผู้อื่นจนจมอยู่ในอวิชชาแล้วยังอ้างว่าศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าของ และถึงกระนั้น พระองค์ก็ยังทรงปรานีและให้อภัยไม่เอ่ยสิ่งเหล่านี้ต่อเทพดาในนิवासเบื้องบน หากมนุษย์ไม่ติดอยู่ในวิชาที่ตนเรียนรู้มา และเพาะเมล็ดแห่งเมธาสวรรค์ในดินที่บริสุทธิ์ของหัวใจ เขาจะตระหนักว่า แม้ค้นหาทั่วจักรวาลก็ไร้ประโยชน์หรือเดินทางไปสุดขอบฟ้าก็หาความสงบไม่ได้ เพราะพิมานของมนุษย์คือความรักและการกลับมาอยู่ร่วมกับพระองค์

การกลับมาอยู่ร่วมกับพระผู้เป็นเจ้านั้นต้องอาศัยความพยายามอันสูงส่ง เพราะมนุษย์จะถูกขัดขวางมิให้รักพระองค์ คลื่นพายุแห่งความทะนง ความริษยา ความประสงค์ร้าย ความโลภ ความผูกพันกับความร่ำรวย อุปนิสัยชอบนิทาว่าผู้อื่นในสิ่งที่ตนก็ไม่อยากถูกว่า เหล่านี้ล้วนแต่จะพัดมนุษย์ให้ไกลออกไปจากอาณาจักรนิรันดร์และความเสแสร้งที่ดูภายนอกสะอาดแต่ในใจนั้นสกปรกไม่สามารถผ่านคลื่นเหล่านี้ไปได้ เพราะกรรมชั่วที่แอบกระทำไว้และความลับในหัวใจถูกจรรีไว้เป็นอักขระชัดเจนสำหรับพระผู้เป็นเจ้า และผู้ตรวจสอบมนุษยชาติจะไม่ยอมรับสิ่งใดนอกจากคุณธรรมที่พิสุทธิ์และการกระทำที่วิมลบริสุทธิ์

เพื่อจุดประสงค์ของชีวิตอันสูงส่งนี้ มนุษย์ต้องตื่นขึ้นมาจากเตียงแห่งความประมาทที่ตนนอนอยู่ เสมือนคนตาย ต้องปิดตาของตนและมองด้วยจักษุของพระผู้เป็นเจ้า ปิดหูของตนและฟังด้วยเสาวนาของพระองค์ ไม่ฝักใฝ่ในความยินดีของตน ไม่ตามใจตนเอง ไม่ปรารถนาสิ่งที่พระองค์ไม่ต้องการให้พอใจในความยินดีและคำปรารถนาของพระองค์ ปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์ด้วยความรัก เพื่อปลดวิญญาณของตนออกจากพันธนาการของโลกนี้และคุกแห่งอึดตา ก่อนที่พรานมัจจุราชจะมาปิดโอกาสโดยไม่บอกล่วงหน้า แล้วเขาจะได้พบว่าความตายคือผู้นำสารแห่งความปีติมาให้ แม้ว่าจำเป็นต้องผ่านความทุกข์ทรมานและไฟแห่งการทดสอบ แต่พระผู้เป็นเจ้าก็ได้เตรียมการพักผ่อนชั่วนิรันดร์ในอุทยานแห่งความปีติอันดีไว้ให้ผู้ที่พระองค์สร้างขึ้นมากด้วยความรัก

พระวณะเร็นลับ คือเพลงรักที่ขับขานให้วิญญาณของมนุษย์กลับมาอยู่ในความรักของพระผู้เป็นเจ้า เป็นความรักที่มนุษย์สามารถรู้สึกได้ว่าอยู่ในตัวของเขาเอง เมื่อเพลงบรรเลงจบแล้วพระองค์ก็มีได้จากไป แต่ยังคงคอยการตอบสนองของมนุษย์ “ความกรุณาบริบูรณ์แล้ว การแสดงเหตุผลสำเร็จแล้ว ข้อพิสูจน์ประจักษ์แจ้งแล้ว และหลักฐานได้รับการยืนยันแล้ว บัดนี้ขอถือว่าความพยายามของเจ้าในหนทางแห่งความไม่ยี่ดมั่นจะบังเกิดผลอันใด”

นพ. ธีวชัย วิสุทธีมรรค

พระวอแนะเร้นลับ

ของ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ภาคที่ 1 ภาษาอาหาร

พระองค์ทรงความรู้โรจน์เหนือความรู้โรจน์ทั้งปวง

นี่คือวอแนะจากอาณาจักรแห่งความรู้โรจน์ที่ตรัสด้วยพลังและอำนาจ และเคยเปิดเผยต่อพระศาสดาทั้งหลายในอดีต เราได้นำสาระของวอแนะเหล่านั้นมาถนอมเป็นอาหารที่รอบรัด เป็นสัญลักษณ์ของความกรุณาต่อผู้มีธรรม เพื่อว่าพวกเขาจะซื่อสัตย์ต่อพระปฏิญญาของพระผู้เป็นเจ้า ดำเนินชีวิตตามที่พระองค์หวังไว้ และบรรลุถึงอมฤตธรรมในอาณาจักรของวิญญาน

ดูกร บุตรแห่งธรรม

คำแนะนำประการแรกของเราคือ จงมีหัวใจที่บริสุทธิ์ เมตตา และผ่องใส เพื่อว่าเจ้าจะได้อยู่ในอาณาจักรที่ยั่งยืนชั่วนิรันดร์

(1)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

สิ่งอันเป็นที่รักยิ่งที่สุดในสายตาของเราคือความยุติธรรม จงอย่าเมินสิ่งนี้หากเจ้าปรารถนาเรา และจงอย่าเพิกเฉยเพื่อว่าเราจะมอบธรรมะให้กับเจ้า ความยุติธรรมจะช่วยให้เจ้าเห็นด้วยตาของเจ้าเอง มิใช่ด้วยตาของผู้อื่น และจะรู้ด้วยปัญญาของเจ้าเอง มิใช่ด้วยปัญญาของเพื่อนบ้าน จงไตร่ตรองในหัวใจว่า สิ่งนี้จำเป็นอย่างไรสำหรับเจ้า แท้จริงแล้วความยุติธรรมคือ ของขวัญและเครื่องหมายแห่งความเมตตา รักใคร่ของเรา ดังนั้นจงตั้งมั่นในความยุติธรรม

(2)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ด้วยสาระที่เป็นอนันต์ของเราซ่อนเร้นอยู่ในภาวะที่หาอดีตมิได้ เรารู้ว่าเรารักเจ้าอย่างไร ดังนั้นเราจึงสร้างเจ้าขึ้นมา จำลองรูปของเราไว้ในตัวเจ้า และเปิดเผยความงามต่อเจ้า

(3)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

เรารักเจ้า เราจึงสร้างเจ้าขึ้นมา ดังนั้นจงรักเรา เพื่อว่าเราจะกล่าวถึงนามของเจ้า และจะประสาทชีวิตให้แก่วิญญานของเจ้า

(4)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

จงรักเราเพื่อว่าเราจะรักเจ้าได้ หากเจ้าไม่รักเราความรักของเราจะไปถึงเจ้าได้อย่างไร ดูกร คนรับใช้ จง
รู้ไว้เถิด

(5)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

สวรรค์ของเจ้าคือความรักของเรา พิมานของเจ้าคือการกลับมาอยู่ร่วมกับเรา จงเข้ามาอย่าชักช้า นี่คือน้ำ
ที่กำหนดไว้สำหรับเจ้าในอาณาจักรเบื้องบนอันประเสริฐของเรา

(6)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

หากเจ้ารักเรา จงเมินเสียจากตัวเจ้าเอง หากเจ้าแสวงหาความยินดีของเรา อย่าฝักใฝ่ในความยินดีของ
เจ้า เพื่อว่าเจ้าจะตายอยู่ในเรา และเราจะอาศัยอยู่ในเจ้าชั่วนิรันดร์

(7)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

เจ้าจะหาความสุขมิได้เว้นแต่จะสละจากตัวเจ้าเองและตั้งจิตมาสู่เรา จำเป็นที่เจ้าจะปลื้มใจในพระ
นามของเรา มิใช่ในนามของเจ้า และเชื่อใจเรา อย่าเชื่อใจเจ้าเอง เพราะเราต้องการเป็นที่รักเหนือทุก
สรรพสิ่งเพียงผู้เดียว

(8)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

ความรักของเราคือที่มั่น ผู้ที่เข้ามาจะปลอดภัยไว้กังวล ผู้ที่ตีจากไปจะหลงทางและมลายสิ้นอย่างแน่นอน

(9)

ดูกร บุตรแห่งวาทะ

เจ้าคือที่มั่นของเรา จงเข้ามาเพื่อว่าเจ้าจะอยู่ในความปลอดภัย ความรักของเราอยู่ในตัวเจ้า จงรู้ไว้ เพื่อ
เจ้าจะรู้สึกได้ว่าเราอยู่ใกล้กับเจ้า

(10)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

เจ้าคือตะเกียงของเราและแสงของเราอยู่ในตัวเจ้า จงเรืองแสงด้วยรัศมีของเรา และอย่าแสวงหาใครอื่น
นอกจากเรา เพราะเราสร้างเจ้าขึ้นมาอุดม และอาบลักษณะให้แก่เจ้าอย่างล้นหลาม

(11)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

เราสร้างเจ้าด้วยหัตถ์อันทรงอำนาจและเนรมิตเจ้าด้วยองค์อันทรงพลัง และแสงรุจีของเราเรืองรองอยู่ในตัวเจ้า จงพอใจและอย่าแสวงหาสิ่งอื่นใด เพราะงานของเราสมบูรณ์และบัญชาของเราผูกมัด จงอย่าฉงนใจหรือสงสัย

(12)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

เราสร้างเจ้าขึ้นมาล้ำค่า เหตุไฉนเจ้าจึงลดค่าตัวเอง เราเนรมิตเจ้าขึ้นมาประเสริฐ เหตุไฉนเจ้าจึงทำให้ตัวเองต่ำลง เราให้ชีวิตของเจ้ากำเนิดมาจากสาระแห่งความรู้ เหตุไฉนเจ้าจึงแสวงหาวิชาจากผู้อื่นออกไปจากเรา เราปั้นเจ้าขึ้นมาจากเมทนีแห่งความรัก เจ้าจักสาละวนอยู่กับผู้อื่นได้อย่างไร จงพิศดูตัวเจ้าเอง เพื่อว่าเจ้าจะเห็นเราดำรงอยู่ด้วยตนเองอย่างทรงอำนาจและทรงพละอำนาจ

(13)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

เจ้าคืออาณาจักรของเรา และอาณาจักรของเราไม่รู้สิ้น เหตุไฉนเจ้าจึงกลัวการสูญสิ้น เจ้าคือแสงของเรา และแสงของเราไม่มีวันดับ เหตุไฉนเจ้าจึงกลัวการดับสูญ เจ้าคือความรุ่งโรจน์ของเรา และความรุ่งโรจน์ของเราจะไม่เลือนหายไป เจ้าคืออารมณ์ของเรา และอารมณ์ของเราจะไม่สึกหรอ ดังนั้นจงมอบความรักของเจ้าให้กับเรา เพื่อว่าเจ้าจะได้พบเราในอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์

(14)

ดูกร บุตรแห่งวาทะ

จงหันหน้ามาหาเราและสละจากทุกสิ่งนอกจากเรา เพราะอาณาจักรของเรายังยืนและไม่รู้สิ้น หากเจ้าแสวงหาสิ่งอื่นใดนอกจากเรา ถึงค้นหาทั่วจักรวาลไปตลอดกาลก็ไร้ประโยชน์

(15)

ดูกร บุตรแห่งอาภา

จงลืมนทุกสิ่งนอกจากเราและสนทนากับวิญญาณของเรา นี่คือการสนทนาของบัญชาของเรา ดังนั้นจงใส่ใจ

(16)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงพอใจอยู่กับเราและอย่าแสวงหาความช่วยเหลือจากใคร เพราะไม่มีใครนอกจากเราที่ทำให้เจ้าพอใจได้ตลอดไป

(17)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

จงอย่าขอสิ่งที่เราไม่ปรารถนาให้เจ้า และจงพอใจกับสิ่งที่เรากำหนดไว้สำหรับเจ้า เพราะนี่แหละจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหากเจ้าพอใจตามนี้

(18)

ดูกร บุตรแห่งจินตภาพอัศจรรย์

เราได้หายใจพระวิญญูณของเราเข้าไปในตัวเจ้าเพื่อว่าเจ้าจะเป็นคนรักของเรา เหตุไฉนเจ้าจึงละทิ้งเรา และไปแสวงหาคนรักอื่น

(19)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

สิทธิของเราในตัวเจ้านั้นยิ่งใหญ่อย่างไม่อาจลืมิได้ ความกรุณาของเราต่อเจ้านั้นล้นหลามอย่างไม่อาจปิดบังได้ ความรักของเราสร้างเรือนอยู่ในตัวเจ้าอย่างไม่อาจปกปิดได้ แสงของเราสว่างชัดสำหรับเจ้าอย่างไม่อาจบดบังได้

(20)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

บนพฤษภแห่งความรู้โรจน์อำไพ เราแขวนผลไม้ที่หอมหวานที่สุดไว้สำหรับเจ้า เหตุไฉนเจ้าจึงไม่สนใจแต่กลับพอใจกับสิ่งที่ด้อยกว่า ดังนั้นจงกลับมาหาสิ่งที่ดีกว่า สำหรับเจ้าในอาณาจักรเบื้องบน

(21)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

เราสร้างเจ้าขึ้นมาประเสริฐ แต่เจ้าทำให้ตัวเองต่ำลง จงลุกขึ้นมาให้สมกับที่เจ้าถูกสร้าง

(22)

ดูกร บุตรแห่งปรมาตย์

เราเรียกเจ้ามาสู่ความเป็นอมตะ แต่เจ้ากลับแสวงหาสิ่งที่ไม่จริง อะไรทำให้เจ้าเฝ้าความปรารถนาของเราและตามใจตัวเอง

(23)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงอย่าทำอะไรเกินตัวหรืออ้างสิทธิ์ที่ไม่เหมาะสมสำหรับเจ้า จงหมอบลงเบื้องหน้าของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งอำนาจและพละทานภาพ

(24)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

จงอย่ายกตัวข่มผู้ยากไร้ เพราะเรานำทางให้แก่เขา และเห็นเจ้าอยู่ในเคราะห์ร้าย และเราจะทำให้เจ้าตะลึงงันตลอดไป

(25)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

เจ้าลืมนึกขบขบพร่องของเจ้าเองและยุ่งอยู่กับขบขบพร่องของผู้อื่นได้อย่างไร ใครทำเช่นนี้จะได้รับเคราะห์
จากเรา

(26)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงอย่าเอ่ยถึงบาปของผู้อื่นในเมื่อเจ้าเองก็เป็นคนบาป หากเจ้าละเมิดบัญญัติ เจ้าจะได้รับเคราะห์และ
เราจะเป็นพยานในเรื่องนี้

(27)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

จงทราบความจริงไว้ว่า ผู้ที่บอกให้คนอื่นมีใจเป็นธรรม แต่ตนเองกลับไม่ยุติธรรม เขามีได้เกี่ยวข้องกับ
เรา แม้ว่าจะแสดงพระนามของเรา

(28)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

จงอย่าว่าผู้อื่นในสิ่งที่เจ้าเองก็ไม่อยากถูกว่า และจงอย่าพูดสิ่งที่เจ้าไม่ได้ทำ นี่คือนิยามของเรา จง
ปฏิบัติตามเถิด

(29)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงอย่าปฏิบัติสครนรับใช้ของเราหากเขาขอสิ่งใดจากเจ้า เพราะใบหน้าของเขาคือใบหน้าของเรา ดังนั้นจง
ละอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเรา

(30)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

จงสำรวจตัวเจ้าเองแต่ละวันก่อนที่เจ้าจะถูกเรียกไปคิดบัญชี เพราะความตายจะมาถึงเจ้าโดยไม่ได้บอก
ล่วงหน้า และเจ้าจะถูกเรียกให้ไปชี้แจงการกระทำต่างๆ ของเจ้า

(31)

ดูกร บุตรแห่งปรมาตม์

เราให้ความตายเป็นผู้นำสารแห่งความปีติมายังเจ้า เหตุไฉนเจ้าจึงเศร้าโศก เราให้แสงสว่างสาตรัสมี
มายังเจ้า เหตุไฉนเจ้าจึงไม่ออกมารับแสง

(32)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

เราต้อนรับเจ้าด้วยชาวอันน่าปีติรุจิรา จงปรีดาเถิด เราเรียกเจ้ามายังราชสำนักแห่งความวิสุทธิ จงอาศัย
อยู่ที่นั่น เพื่อว่าเจ้าจะมีชีวิตอย่างสงบชั่ววันรันดร์

(33)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

วิญญูณแห่งความบริสุทธิ์นี้ข้าวอันนำอินดีมาให้เจ้าแล้ว คือการกลับมาอยู่ร่วมกัน เจ้าจะเสรำโศกไปไย
วิญญูณแห่งอานุภาพคำฐเจ้าในศาสนาของพระองค์ เหตุไฉนเจ้าจึงหลบซ่อนอยู่ พักตรากฤติของ
พระองค์ส่องรัศมีนำทางให้เจ้า เจ้าหลงทางไปได้อย่างไร

(34)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงอย่าทุกข์โศกนอกจากเจ้าทุรัสไกลจากเรา จงอย่าสำราญใจนอกจากเจ้ากำลังไกลเข้ามาและ
กลับมาหาเรา

(35)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงยินดีในภริยาของหัวใจ เพื่อเจ้าจะคู่ควรต่อการพบเราและสะท้อนความงามของเรา

(36)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

อารมณ์งดงามที่เราสวมให้เจ้า อย่าได้เปลื้องออก ส่วนแบ่งที่เจ้าควรได้รับจากสายธารอัศจรรย์ของเรา
อย่าให้ถูกริบไป เพื่อเจ้าจะไม่ต้องกระหายตลอดไป

(37)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

จงปฏิบัติตามบัญญัติของเราด้วยความรัก และปฏิเสธสิ่งที่เจ้าปรารถนาหากเจ้าไฝหาคความยินดีของเรา

(38)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

อย่าได้ละเลยบัญญัติทั้งหลายหากเจ้ารักความงามของเรา และอย่าลืมนำคำแนะนำของเราหากว่า
ต้องการให้เราพอใจเจ้า

(39)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ต่อให้เจ้าเห็นไปทั่วอวกาศที่ไพศาลอย่างรวดเร็ว และเดินทางไปสู่ดขอบฟ้า เจ้าก็หาความสงบไม่ได้
นอกเสียจากจะยอมจำนนต่อปัญหาของเราและถ่อมตัวต่อหน้าเรา

(40)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงสดุดีศาสนาของเรา เพื่อเราจะเปิดเผยความลึกซึ้งที่ยิ่งใหญ่ของเรา และส่องรัศมีอนันต์มายังเจ้า

(41)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงต่อมตัวต่อหน้าเรา เพื่อว่าเราจะได้อาเยียมเจ้า จงลุกขึ้นเพื่อชัยชนะของศาสนาของเรา เพื่อว่าเจ้าจะมีชัยชนะที่ยังอยู่บนโลกนี้

(42)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

จงกล่าวถึงเรากับโลก เพื่อว่าบนสวรรค์เราจะจดจำเจ้า ดังนั้นแล้วเราและเจ้าจะได้พักหัวใจ

(43)

ดูกร บุตรแห่งบัลลังก์

การไต่ยืนของเจ้าคือเสวนาของเรา จงฟังด้วยเสวานานี้ สายตาของเจ้าคือจักษุภณของเรา จงมองด้วยจักษุภณนี้ เพื่อว่าวิญญาณส่วนลึกที่สุดของเจ้าจะเป็นพยานต่อความวิสุทธิอันประเสริฐของเรา และเราจะ เป็นพยานต่อฐานะอันประเสริฐสำหรับเจ้า

(44)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

จงสละชีวิตในหนทางของเรา พอใจตามที่เรายินดีและขอบคุณสิ่งที่เรากำหนดให้ เพื่อว่าเจ้าจะได้พักอยู่กับเรา ภายใต้ฟ้าผ่าแห่งราชศักดิ์ดาหลังเทพมณฑีรแห่งความรู้โรจน์

(45)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงตรึงตรองและคิดคำนึง เจ้าปรารถนาจะตายบนเตียงของเจ้า หรือจะหลังเลือดบนพื้นดิน สละชีวิตในหนทางของเรา เพื่อแสดงอำนาจบังคับบัญชาของเราให้ประจักษ์และฉายรัศมีของเราในสวรรค์ชั้นสูงสุด

ดูกร คนรับใช้ จงตั้งใจให้ดี

(46)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ความงามของเราเป็นพยาน ในสายตาของเรานั้นการละเลงเส้นผมของเจ้าด้วยเลือด ยิ่งใหญ่กว่าการสร้างจักรวาลและตะวันของทั้งสองภพ ดูกร คนรับใช้ จงพยายามบรรลุตามนี้

(47)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ทุกสรรพสิ่งมีเครื่องหมาย เครื่องหมายของความรัก คือการอดทนประกาศิตและการทดสอบจากเรา

(48)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

คนรักที่แท้จริงปรารถนาความทุกข์ที่ทรมาณ ดังเช่นกบฏต้องการอภัยโทษ และคนบาปต้องการความ
ปราณี

(49)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

หากความทุกข์ยากไม่บังเกิดกับเจ้าในหนทางของเรา เจ้าจะเจริญรอยตามผู้ที่พอใจในอภิตีของเราได้
อย่างไร หากในความปรารถนาของเจ้าที่จะพบเรา เจ้ามิได้รับการทดสอบที่ทรมาณ ความรักของเจ้าที่มี
ต่อความงามของเราจะเรื่อรลงได้อย่างไร

(50)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ความหายนะจากเราคือการบริหาร ภายนอกมันเป็นไฟและความพยายาม แต่ภายในมันคือแสงสว่าง
และความปราณี จงรีบเข้าไปหาเถิด เพื่อเจ้าจะได้เป็นตะวันอันไม่รู้สิ้นและวิญญูณไม่รู้จักตาย นี่คือ
บัญญัติของเรา เจ้าจงปฏิบัติตาม

(51)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

หากความรุ่งเรืองบังเกิดกับเจ้า จงอย่าได้สำราญใจ และหากความตกต่ำมาถึงเจ้า จงอย่าได้เศร้าโศก
เพราะว่าทั้งสองนี้จะผ่านไปและไม่มีเหลือ

(52)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

หากความยากจนมาถึงเจ้า จงอย่าเศร้าโศก เพราะไม่ช้าก็เร็วพระผู้เป็นนายแห่งความมั่งคั่งจะมาเยือน
เจ้า จงอย่ากลัวความตกต่ำ เพราะว่ามีวันหนึ่งความรุ่งโรจน์จะมาอยู่กับเจ้า

(53)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

หากหัวใจของเจ้าปรารถนาอาณาจักรอนันต์อันไม่รู้สิ้นและชีวิตอมตะจรรันดร จงละทิ้งอาณาจักรที่ไม่จีรัง
นี้

(54)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

จงอย่าสาละวนอยู่กับโลกนี้ เพราะเราทดสอบทองคำด้วยไฟ และทดสอบคนรับใช้ของเราด้วยทอง

(55)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

เจ้าต้องการทองแต่เราไม่ต้องการให้เจ้าผูกพันกับมัน เจ้าคิดว่าตัวเองร่ำรวยเมื่อมีทอง แต่เรารู้ว่าเจ้ามั่งคั่งเมื่อหลุดพ้นจากมัน ชีวิตของเราเป็นพยาน นี่คือความรู้ของเราและนั่นคือความเพ้อฝันของเจ้า ทางของเราจะไปกับเจ้าได้อย่างไร

(56)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงเพื่อแผ่ความมั่งคั่งของเราให้แก่คนยากไร้ เพื่อว่าในสวรรค์เจ้าจะได้รับขุมทรัพย์แห่งความรู้รุ่งโรจน์อมร แต่ชีวิตของเราเป็นพยาน ที่รุ่งโรจน์กว่าคือการสละวิญญูณของเจ้าหากเจ้าเพียงแต่เห็นด้วยตาของเรา

(57)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

วิหารแห่งชีวิตคือบัลลังก์ของเรา จงประทีปให้หมดจดเพื่อว่าเราสถิตอยู่ที่นั่น

(58)

ดูกร บุตรแห่งชีวิต

หัวใจของเจ้าคือเคหสถานของเรา จงชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อว่าเราจะลงไปอยู่ วิญญูณของเจ้าคือที่สำหรับเปิดเผยตัวเรา จงประทีปให้หมดจดเพื่อเราจะได้มาปรากฏ

(59)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงวางมือของเจ้าไว้ในอ้อมอกของเรา เพื่อว่ารัศมีอำไพของเราจะสาดแสงมาให้เจ้า

(60)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงขึ้นมาบนสวรรค์ของเรา เพื่อว่าเจ้าจะปริตาที่ใดกลับมาอยู่ร่วมกัน และดื่มน้ำอมฤตจากถ้วยแห่งความรู้รุ่งโรจน์อมร

(61)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

หลายวันผ่านไป เจ้าก็ยังสาละวนอยู่กับความเพ้อฝันและจินตนาการอันไร้สาระของเจ้า เจ้าจะหลับไหลอยู่บนเตียงไปอีกนานเท่าไร จงตื่นขึ้น เพราะดวงตะวันขึ้นมาถึงมัธยมแล้ว และอาจจะสาตราศมีอำไพมาให้เจ้า

(62)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ขอบฟ้าเหนือภูเขาตักดีลีลิตีได้สาตราศมีมายังเจ้า และวิญญูณแห่งวิชาได้หายใจในไชนายของหัวใจของเจ้า ดังนั้นจงสลัดความเพ้อฝันอันไร้สาระออกไปและเข้ามาสู่ราชสำนักของเรา เพื่อว่าเจ้าจะคู่ควรกับ

ชีวิตนิรันดร์และการพบเรา ดังนี้แล้วความตายจะไม่เล่นงานเจ้า ถ้าความเหนื่อยอ่อนและยุ่งยากจะร้าว
เจ้า

(63)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ความไม่รู้สิ้นของเราอยู่ในการสร้างสรรค์ของเรา เราสร้างไว้สำหรับเจ้า จงประดับวิหารของเจ้าด้วยความ
ไม่รู้สิ้น เอกภาพของเราอยู่ในงานฝีมือของเรา เราประดิษฐ์ไว้สำหรับเจ้า จงสวมอาภรณ์แห่งเอกภาพ
เพื่อว่าเจ้าจะได้เปิดเผยความเป็นอมตะของเราไปชั่วนิรันดร์

(64)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ราชศักดิ์ของเราคือของขวัญสำหรับเจ้า และความโอพารของเราคือสัญลักษณ์แห่งความปรานีที่เรามีต่อ
เจ้า สิ่งที่คุณควรกับเรานั้นไม่มีใครเข้าใจหรือสาธยายได้ แท้จริงแล้วเราภักซ์มันไว้ ในคลังเร้นลับแห่ง
บัญชาของเรา เป็นเครื่องหมายแห่งความเมตตารักใคร่ของเราต่อคนรับใช้และความปรานีของเราต่อ
ประชาชน

(65)

ดูกร บุตรแห่งสาระอันดีที่ซ่อนเร้นจากสายตา

เจ้าถูกขัดขวางมิให้รักเรา และวิญญานจะวุ่นวายใจเมื่อกล่าวถึงเรา เพราะปัญญาไม่สามารถเข้าใจเรา
และหัวใจบรรจเราไม่ได้

(66)

ดูกร บุตรแห่งความงาม

วิญญานและความโปรดปรานของเราเป็นพยาน ความปรานีและความงามของเราเป็นพยาน ทุกสิ่งที่เรา
เปิดเผยด้วยชีวหาแห่งพลาณภาพและจารึกด้วยปากกาแห่งอำนาจปรับไว้ตามที่ภูมิปัญญาของเจ้าจะรับ
ได้ มิใช่ตามภาวะหรือทำนองของเรา

(67)

ดูกร อนุชนทั้งหลาย

เจ้าไม่รู้หรือว่าทำไมเราสร้างพวกเจ้าทั้งหมดขึ้นมาจากฐลึเดียวกัน ก็เพื่อว่าจะไม่มีใครยกตนข่มผู้อื่น จง
ไตร่ตรองในหัวใจเสมอเถิดว่าเจ้าถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร เนื่องด้วยเราสร้างพวกเจ้าทั้งหมดขึ้นมาจาก
สสารเดียวกัน เป็นหน้าที่ของเจ้าที่จะเป็นประจักษ์วิญญานดวงเดียวกัน จรบาทด้วยเท่าเดียวกัน
รับประทานด้วยปากเดียวกัน และอาศัยอยู่ในดินแดนเดียวกัน เพื่อว่าโดยการกระทำที่มาจากมโนทัยของ
เจ้า เครื่องหมายแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและสาระแห่งความไม่ยึดมั่นจะเป็นที่ประจักษ์ ดูกร

หมู่ชนแห่งอากาศ นี่คือคำแนะนำของเรา จงเอาใจใส่คำแนะนำนี้ เพื่อว่าเจ้าจะได้รับผลไม่แห่งความ
บริสุทธิ์จากพฤษาแห่งความรุ่งโรจน์อัครรรย

(68)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

เจ้าคือคลังของเรา เพราะในตัวเจ้าเราถนอมไข่มุกแห่งความลึกกลับและมณีแห่งปัญญาของเราไว้ จง
ปกป้องสิ่งล้ำค่านี้ให้พ้นจากคนแปลกหน้าในหมู่คนรับใช้ของเรา และผู้ไม่มีศีลธรรมในหมู่ประชาชนของ
เรา

(69)

ดูกร บุตรของผู้ที่ซื่อสัตย์ต่ออิตตาของตนเอง

จงรู้ไว้เถิดว่า เราได้พิศุคนธรรสแห่งความบริสุทธิ์มายังเจ้า ได้เปิดเผยวณะต่อเจ้าอย่างพร้อมมูล ให้
ความอารีของเราล้ำเลิศที่เจ้า และปรารถนาสำหรับเจ้าในสิ่งที่เราปรารถนาให้เราเอง ดังนั้นจงรู้คุณและ
พอใจในอภริติของเรา

(70)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

จงจารึกทุกสิ่งที่เราเปิดเผยไว้ในวิญญาณของเจ้าด้วยน้ำหมึกแห่งอากาศ หากเจ้าทำไม่ได้ จงกลั่นหัวใจ
ของเจ้าให้เป็นน้ำหมึก หากเจ้ายังทำไม่ได้อีก จงจารึกด้วยหมึกแดงที่หลังในหนทางของเรา ที่จริงแล้ว
มธุรานี้หวานกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมดสำหรับเรา และอากาศนี้จะสว่างไสวไปชั่วนิรันดร์

(71)

พระวอพระไ้ลับ

ภาคที่ 2 ภาษาเปอร์เซีย

ในนามของพระเจ้าเป็นนายแห่งวาทะ พระผู้ทรงอำนาจ

ดูกร ประชาชนผู้มีปัญญาที่จะรู้และหูที่จะฟัง

สมโพธิ์แรกของพระเจ้าเป็นที่รักยิ่งคือ ดูกร นกในดิงเกลสลับ อย่าได้พักอยู่ที่ใดนอกจากในสวนกุหลาบแห่งธรรม ดูกร ผู้นำข่าวของโซโลมอนแห่งความรัก อย่าได้แสวงหาที่หลบภัยนอกจากในซีกาของพระเจ้าเป็นที่รักยิ่ง และ ดูกร นกฟีนิกซ์ที่ไม่รู้จักตาย อย่าได้อาศัยอยู่ที่ใดนอกจากบนภูเขาแห่งความซื่อสัตย์ นี้คือที่อาศัยของเจ้า ขอเจ้าเพียงแต่เห็นด้วยปีกแห่งวิญญาณขึ้นไปสู่อณาจักรอันไร้ขอบเขตและพยายามบรรลุเป้าหมายของเจ้า

(1)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

วิหคแสวงหารัง นกในดิงเกลแสวงหาเสน่ห์ของกุหลาบ ขณะที่วิหคเหล่านั้นคือหัวใจของมนุษย์ซึ่งพอใจกับรูปลักษณ์ที่ยั่งยืน ได้หลงทางไกลออกไปจากรังนิรันดร์ และด้วยจมปลักอยู่ในความประมาท จึงถูกพรากจากความรุ่งโรจน์ของแสงธรรม อนิจจา ช่างประหลาดและน่าสงสารเพียงไร เพียงเพื่อนำถ้วยเดียว พวกเขาได้เผลอไปจากทะเลวิจิตรของพระเจ้าผู้ทรงความสูงส่ง และยังคงอยู่ห่างไกลจากขอบฟ้าแสนอำไพ

(2)

ดูกร สหาย

ในอุทยานของหัวใจ อย่าได้เพาะปลูกสิ่งใดนอกจากกุหลาบแห่งความรัก และอย่าเผลอให้นกในดิงเกลแห่งเสน่ห์และความปรารถนาบินจากเจ้าไป จงถนอมมิตรภาพกับผู้ที่มีธรรม และหลีกเลี่ยงการคบค้ากับผู้ไร้ศีลธรรม

(3)

ดูกร บุตรแห่งความยุติธรรม

คนรักจะไปที่ไหนได้นอกจากดินแดนของผู้ที่เขารัก และผู้แสวงหาคนใดจะมีใจสงบเมื่อห่างจากยอดปรารถนาของหัวใจ สำหรับคนรักที่แท้ การกลับมาอยู่ร่วมกันคือชีวิตและพรากจากกันคือความตาย อูราของเขาสิ้นความอดทนและหัวใจของเขาไร้ความสงบ สักที่ชีวิตเขาก็ทิ้งได้เพื่อรีบไปยังสันนิบาตของผู้ที่เขารัก

(4)

ดูกร บุตรแห่งฐลี

แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า ในบรรดามนุษย์ทั้งหมด ผู้ที่ลืมนสติที่สุดคือ ผู้ที่โต้แย้งอย่างไร้สาระและพยายาม
เกินหน้าภราดรของเขา ดูกร ภราดรทั้งหลาย จงกล่าวว่ ขอให้การกระทำเป็นอาภรณ์ของเจ้า มีใช้คำพูด
(5)

ดูกร บุตรแห่งปฐพี

แท้จริงแล้วจงรู้เถิดว่า หัวใจที่ยังมีความริษยาเหลืออยู่แม้เพียงน้อยที่สุด จะไปไม่ถึงอาณาจักรนิรันดร์
ของเรา และจะไม่ได้สัมผัสคุณธรรมแห่งความบริสุทธิ์ที่ไซยมาจากอาณาจักรอันวิสุทธิของเรา
(6)

ดูกร บุตรแห่งความรัก

เจ้าอยู่แค่เพียงหนึ่งก้าวจากกุฎาคารอันรุ่งโรจน์และพฤษชาสวรรค์แห่งความรัก จงขยับไปหนึ่งก้าว และ
อีกก้าวหนึ่งไปให้ถึงอาณาจักรอมรแล้วเข้าไปสู่ปราสาทนิรันดร์ ดังนั้นจงสดับฟังสิ่งเปิดเผยไว้โดยปากกา
แห่งความรุ่งโรจน์
(7)

ดูกร บุตรแห่งความรุ่งโรจน์

จงว่องไวในวิถีธรรมอันวิสุทธิ และเข้ามาสู่ไภวาลของการสนทนากับเรา จงขัดหัวใจให้ผุดผ่องด้วยธรรมะ
และรีบไปยังราชสำนักของพระเจ้าผู้ทรงความสูงส่ง
(8)

ดูกร เกาที่หายวับไป

จงสลัดความสงสัยและบรรลู่สู่ระดับอันสูงสุดของความมั่นใจ จงเปิดดวงตาแห่งธรรม เพื่อว่าเจ้าจะได้
ยลความงามอันผุดผาดและร้องว่า ความวิสุทธิเป็นของพระเจ้าผู้เป็นนาย พระผู้สร้างที่ล้ำเลิศที่สุด
(9)

ดูกร บุตรแห่งกิเลส

จงสดับฟังสิ่งนี้ โลกียจักษุจะไม่มีความเห็นความงามนิรันดร์ และหัวใจที่ไร้ชีวิตจะไม่ยินดีต่อสิ่งใดนอกจาก
บุหงาที่ร่วงโรย เพราะสิ่งเหมือนกันแสวงหาสิ่งที่เหมือนกัน และยินดีต่อการอยู่กับประเภทเดียวกัน
(10)

ดูกร บุตรแห่งฐลี

จงปิดตาของเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้เห็นความงามของเรา จงปิดหูของเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้ยินเสียงเพลงอัน
ไพเราะของเรา อย่าติดอยู่ในวิชาที่เจ้าเรียนมา เพื่อว่าเจ้าจะได้เข้าถึงความรู้ของเรา และอย่าติดอยู่กับ
ความร่ำรวย เพื่อว่าเจ้าจะได้รับส่วนแบ่งจากมหาสมุทรแห่งความมั่งคั่งอันไม่รู้สิ้นของเราไปชั่วกาลนาน
จงอย่าพิศสิ่งใดนอกจากความงามของเรา จงอย่าสดับฟังสิ่งใดนอกจากวจนะของเรา จงชะล้างวิชา

ทั้งหมดออกไปให้เหลือแต่ความรู้ของเรา เพื่อว่าด้วยพระศนะอันแจ่มชัด ด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์และสดับ
ตรับฟัง เจ้าจะได้เข้ามาในราชสำนักแห่งความวิสุทธิของเรา

(11)

ดูกร มนุษย์ผู้มีสองตา

จงปิดตาหนึ่งและเปิดอีกตาหนึ่ง จงปิดตาที่มองโลกและทุกสรรพสิ่งในโลก และเปิดอีกตาหนึ่งเพื่อมอง
ความงามอันวิสุทธิของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง

(12)

ดูกร บุตรหลานของเรา

เราเกรงว่าหากเจ้าถูกพรากจากเสียงเพลงของนกพิราบสวรรค์ ความราพณาสูรของเจ้าจะทอดเงามืดเข้า
มาปกคลุม และยังไม่ทันได้พิศดูความงามของดอกกุหลาบ เจ้าสลายกลายเป็นน้ำและดินเสียแล้ว

(13)

ดูกร สหาย

จงอย่าละทิ้งความงามนิรันดร์เพื่อความงามที่จะต้องมลายไป และจงตัดเสนาหากับโลกแห่งฐลีนี้

(14)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

เวลามาถึงแล้ว คือเวลาที่นกในตึงเกลแห่งความวิสุทธิจะไม่ได้เปิดเผยความลึกลับอีกต่อไป และพวกเจ้า
ทุกคนจะถูกพรากจากเพลงสวรรค์และสุรเสียงจากเบื้องบน

(15)

ดูกร ผู้ประมาทเป็นนิสัย

ธรรมะสุดคณนาเปล่งออกมาในพจนาดเดียว และความลึกลับมากมายเปิดเผยไว้ในเพลงเดียว แต่อนิจจา
ไม่มีใครเงี่ยหูฟังหรือพยายามเข้าใจ

(16)

ดูกร สหาย

ประตูไปสู่นครที่ไร้อาณานิเวศนั้นเปิดกว้างอยู่ และนิवासของผู้เป็นที่รักชรินด้วยโลหิตของคนรัก แต่
ถึงกระนั้นเกือบทุกคนก็ยังพลัดไปจากนครนี้ เหลืออยู่เพียงไม่กี่คนและแม้แต่ในจำนวนไม่กี่คนนี้ มีเพียง
แค่หยิบมือที่หัวใจบริสุทธิ์และจิตใจผุดผ่อง

(17)

ดูกร ผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ชั้นสูงสุด

จงประกาศต่ออนุชนทั้งหลายที่มั่นใจว่า ภายในอาณาจักรแห่งความวิสุทธิ ไกลกับสรวงสวรรค์
มีอุทยานใหม่งอกงามขึ้น ซึ่งห้อมล้อมด้วยเหล่าเทวัญจากพิมานอันประเสริฐ ในอาณาจักรเบื้องบน
ดังนั้น จงพยายามเพื่อว่าเจ้าจะได้มาถึงอุทยานนี้ และไขความลึกลับของดอกไม้แห่งความรักใน

เทวารัณย์ เรียนรู้ความลับของเมธาสุวรรณค์อันล้ำเลิศจากผลไม้อันนัต์ ผู้ที่เข้ามาอาศัยในอุทยานนี้จะได้
พักหัวใจ

(18)

ดูกร สหายของเรา

เจ้าลี้มรุ่งเช้าที่สดชื่นแจ่มใสนั้นแล้วหรือ ที่เจ้ามาชุมนุมกันกับเราท่ามกลางบรรยากาศแสนวิสุทธิ
ภายใต้ร่มเงาของพฤกษาแห่งชีวิตในสุวรรณค์อันรุ่งโรจน์ เจ้าสดับฟังอย่างพริ้งใจเมื่อเราเอ่ยวณะ
ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดทั้งสามนี้ ดูกรสหาย อย่าถือใจเจ้าสำคัญกว่าใจเรา อย่าได้ปรารถนาสิ่งที่เราไม่ต้องการ
ให้กับเจ้า และอย่าเข้ามาหาเราด้วยหัวใจที่ไร้ชีวิตและแปดเปื้อนด้วยกิเลสตัณหา หากเจ้าเพียงแต่ชำระ
วิญญานของตนเองให้บริสุทธิ์ ณ ชั่วโมงนี้เจ้าย่อมระลึกถึงสถานที่และบรรยากาศเหล่านั้นได้ และ
ธรรมะจากวาทะของเราจะเป็นที่ประจักษ์ต่อเจ้าทุกคน

(19)

บรรทัดศักดิ์สิทธิ์ที่แปดในธรรมจารึกที่ห้าจากสุวรรณค์พระองค์ทรงกล่าวว่า:

ดูกร ผู้ที่กำลังนอนอยู่บนเตียงแห่งความประมาทเสมือนคนตาย

อายุล่วงเลยไปและชีวิตอันมีค่าของเจ้าใกล้จะสิ้นสุด ถึงกระนั้น แม้แต่ลมหายใจบริสุทธิ์เพียงครั้งเดียว
ของเจ้าก็ไม่มีมาถึงราชสำนักแห่งความวิสุทธิของเรา เจ้าจมอยู่ในมหาสมุทรแห่งอวิชา แต่ริมฝีปากของ
เจ้ากลับอ้างว่าศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า เจ้ารักผู้ที่เราชิงชัง ศัตรูของเราเจ้าก็เอาไปเป็นเพื่อน ถึงกระนั้น
เถอะ เจ้าเดินบนธรณีของเรา พอใจอยู่ในกิเลส หารู้ไม่ว่าธรณีนั่นเอือมระอาเจ้าและทุกสิ่งในพื้นดิน
รังเกียจเจ้า หากเจ้าเพียงแต่เปิดตา เจ้าจะถือว่าเศร้าโศกดีกว่าหรรษาและตายเสียดีกว่ามีชีวิตนี้

(20)

ดูกร ชูสีกายที่เคลื่อนไหวได้

เราปรารถนาจะสนทนากับเจ้า แต่เจ้าไม่ไวใจเรา ดาบที่เจ้าใช้ต่อต้านได้โค่นต้นไม้แห่งความหวังของเจ้า
เอง ตลอดเวลาเราอยู่ใกล้เจ้า แต่เจ้ากลับอยู่ไกลจากเรา เราได้เลือกความรุ่งโรจน์อมรให้กับเจ้า แต่เจ้า
กลับเลือกความอดสู้อย่างไม่มีสิ้นสุดให้กับตัวเอง ขณะที่ยังมีเวลาอยู่ จงกลับมาและอย่าทิ้งโอกาสของ
เจ้าไป

(21)

ดูกร บุตรแห่งกิเลส

ผู้รู้และมีปัญญาได้พยายามอยู่นานหลายปีแต่ก็ยังไม่พบพระผู้ทรงความรู้โรจน์ พวกเขาทุ่มเทชีวิตเพื่อ
ค้นหาพระองค์ แต่ก็ไม่ได้เห็นความงามของพักตราภฤติของพระองค์ เจ้าบรรลุป้าหมายโดยมิต้องออก
แรงแม้แต่หยดและพบสิ่งที่ปรารถนาโดยไม่ต้องค้นหา แต่ถึงกระนั้น เจ้าก็ยังจมอยู่ในอัตตา จงดวงตา
มองไม่เห็นความงามของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง และมีมือไม่ได้สัมผัสชายผ้าของพระองค์ เจ้าผู้มีดวงตา จงเมิน
ดูแล้วเจ้าจะฉงน

(22)

ดูกร ผู้ที่อาศัยอยู่ในนครแห่งความรัก

พายุมรณะพัดกระโชกเทียนที่ไม่รู้ดับ และความงามของพระศาสดาหนุ่มถูกปกคลุมด้วยธุลี บรมกษัตริย์แห่งความรักถูกประทุษร้ายโดยผู้กดขี่ และนกพิราบแห่งความวิสุทธิติดอยู่ในอังเล็บของนกเค้าแมว ผู้ที่อาศัยอยู่ในประรำแห่งความรู้โรจน์และหมู่เทวัญต่างพิลาปรำให้ ส่วนเจ้าหลับไหลอย่างลึมสติแต่กลับคิดว่าตนเองเป็นมิตรแท้ ความคิดของเจ้าช่างเหลวไหลเพียงใด!

(23)

ดูกร ผู้โง่เขลาแต่ยังได้ชื่อว่าฉลาด

เหตุใดเจ้าจึงทำตัวเป็นผู้เลี้ยงแกะ ในเมื่อจิตใจของเจ้าเป็นสุนัขป่าที่จืดจางฝูงแกะของเรา เจ้าเป็นประหนึ่งดวงดาวที่ขึ้นมาก่อนอรุโณทัย ซึ่งแม้จะดูเหมือนว่าเรืองรองสุกใส ก็ทำให้ผู้แสวงหานครของเราหลงทางไปสู่ความหายนะ

(24)

ดูกร ผู้ที่ดูเหมือนสะอาดแต่ในใจนั้นสกปรก

เจ้าเป็นเสมือนน้ำที่ใสแต่มีพิษ ซึ่งภายนอกดูเหมือนบริสุทธิ์ แต่เมื่อถูกทดสอบโดยผู้ตรวจจากสวรรค์ ไม่มีแม้แต่หยดเดียวที่ยอมรับได้ ไซ้แล้ว ล้ำแสงของดวงอาทิตย์ส่องมายังธุลีและกระจกเหมือนกัน แต่แสงสะท้อนนั้นต่างกันดังเช่นดวงดาวต่างกับโลก ต่างกันอย่างวัดไม่ได้เชียวล่ะ

(25)

ดูกร สหายในภารดี

จงตรึกรตรองสักครู่หนึ่ง เจ้าเคยได้ยินหรือว่า มิตรและศัตรูควรอาศัยอยู่ในหัวใจเดียวกัน ดังนั้นจงไล่คนแปลกหน้าออกไป และให้ผู้เป็นมิตรเข้ามาในบ้านของพระองค์

(26)

ดูกร บุตรแห่งธุลี

เรากำหนดทุกสรรพสิ่งในสวรรค์และโลกไว้ให้กับเจ้า เว้นแต่หัวใจของมนุษย์ ซึ่งเราใช้เป็นที่อาศัยสำหรับความงามและความรุ่งโรจน์ของเรา แต่เจ้ากลับยกที่อาศัยของเราให้กับคนอื่น และเมื่อใดที่ตัวแทนความวิสุทธิของเรามาหาที่อยู่ของเขา คนแปลกหน้าพบเขาอยู่ที่นั่น ไร้อาศัย เขาจึงรีบไปยังวิหารของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ถึงกระนั้นเถิด เราปกปิดความลับของเจ้าและไม่อยากให้เจ้าอับอาย

(27)

ดูกร ผู้มีกิเลสในสันดาน

หลายต่อหลายอรุณ เราจากอาณาจักรสวรรค์มายังที่อาศัยของเจ้า และพบเจ้าอยู่บนเตียงอย่างสบาย สาละวนอยู่กับผู้อื่น เราจึงรีบกลับมายังพیمانอันรุ่งโรจน์ในชั่วพริบตา และมีไต่เอ้อยถึงมันต่อเหล่าเทพยดาในนิवासเบื้องบนของเรา

(28)

ดูกร บุตรแห่งความอารี

เราเนรมิตเจ้าขึ้นมาจากศูนย์กลางอันว่างเปล่าด้วยมัตติกาแห่งปัญญาของเรา ทุกอะตอมและสสารของทุกสรรพสิ่ง เราเตรียมไว้ให้สำหรับการฝึกสอนเจ้า ดังนั้นก่อนที่เจ้าจะคลอດจากกรรมมารดา เราได้เตรียมต่อมน้ำนมไว้สำหรับเจ้า ดวงตาที่จะดูแลเจ้า และหัวใจที่จะรักเจ้า เราเลี้ยงดูเจ้าอย่างเมตตาarkiใคร่ ภายใต้ร่มเงาแห่งความปรานีของเรา และปกป้องเจ้าด้วยความกรุณา เจตนาของเราในทั้งหมดนี้คือเพื่อให้เจ้าไปถึงอาณาจักรนิรันดร์ของเราและคู่ควรกับพระพรจากเรา แต่ถึงกระนั้นเจ้ายังไม่เอาใจใส่ และเมื่อเติบโตขึ้น เจ้าเฉยเมยต่อบุญคุณของเรา และหมกหมุ่นอยู่กับจินตนาการอันไร้สาระของเจ้าเอง จนลืมนสติ เมินหนีจากอาณนของพระผู้เป็นมิตร และไปอาศัยอยู่ในสำนักของศัตรูของเรา

(29)

ดูกร ทาสแห่งพิภพ

หลายต่อหลายอรุณ สายลมแห่งความเมตตาarkiใคร่ของเราพัดมายังเจ้า และพบเจ้าหลับสนิทอยู่บนเตียงแห่งความประมาท ด้วยโอกาสต่อสภาพของเจ้า สายลมของเราจึงพัดกลับไปเต็มที่เดิม

(30)

ดูกร บุตรแห่งปฐพี

หากเจ้าปรารถนาเรา จงอย่าแสวงหาใครอื่น หากเจ้าอยากยลความงามของเรา จงปิดตาที่มองโลกและทุกสรรพสิ่งในโลก เพราะความประสงค์ของเรากับของผู้อื่นเป็นเสมือนไฟกับน้ำ ไม่อาจอยู่ในหัวใจเดียวกันได้

(31)

ดูกร คนแปลกหน้าที่ได้มาเป็นเพื่อน

เทียนในหัวใจของเจ้าถูกจุดขึ้นด้วยหัตถ์อันทรงอาณุภาพของเรา จงอย่าดับเทียนนั้นด้วยวายุแห่งอิตตา และกิเลส ยารักษาโรคภัยทั้งหมดของเจ้าคือการระลึกถึงเรา จงอย่าลืมนสิ่งนี้ จงให้ความรักของเราเป็นสมบัติล้ำค่าของเจ้าและถนอมเอาไว้เป็นประหนึ่งสายตาและชีวิตของเจ้าเอง

(32)

ดูกร ภราดรของเรา

จงสดับฟังวณะที่นำอภิรมย์จากมธุรสวาจาของเรา และจงดื่มสายธารแห่งความวิสุทธิจากปรีชาวาทของ เรา จงเพาะเมล็ดของเมธาสวรรค์ในดินที่บริสุทธิ์ของหัวใจ และรดด้วยน้ำแห่งความมั่นใจ เพื่อว่าความรู้ และปัญญาของเราจะงอกขึ้นมาอย่างเขียวขจีในนครพิสุทธิของหัวใจของเจ้า

(33)

ดูกร ผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ของเรา

เราปลุกความรักและมิตรภาพของเจ้าไว้ในอุทยานสวรรค์ด้วยความเมตตารักใคร่ และรดน้ำด้วยธารา
คุณของเรา บัดนี้ชั่วโมงแห่งการออกผลมาถึงแล้ว จงพยายามปกปักรักษาความรักและมิตรภาพนั้นให้
รอดพ้นจากไฟแห่งกิเลสตัณหา

(34)

ดูกร สหายของเรา

จงดับตะเกียงแห่งความผิดพลาด และในหัวใจของเจ้านั้นจงจุดแสงสว่างแห่งการนำทางสวรรค์ เพราะใน
ไม่ช้า ณ เบื้องหน้าของพระผู้เป็นที่บูชา ผู้ตรวจสอบมนุษยชาติจะไม่ยอมรับสิ่งใดนอกจากคุณธรรมที่
พิสุทธ์และการกระทำที่วิมลบริสุทธิ์

(35)

ดูกร บุตรแห่งฐลี

คนฉลาดจะไม่พูดนอกจากจะมีผู้ฟัง ดังเช่นผู้ที่ถือถ้วยน้ำจะยื่นน้ำให้ก็ต่อเมื่อเขาพบผู้ที่แสวงหา และคน
รักจะไม่ร่ำพันจากส่วนลึกของหัวใจจนกว่าจะได้พิศดูความงามของผู้ที่เขารัก ดังนั้นจงเพาะเมล็ดแห่ง
ปัญญาและความรู้ในดินที่บริสุทธิ์ของหัวใจ และซ่อนเร้นไว้จนกว่าไม้ดอกแห่งเมฆาสวรรค์จะงอกขึ้นมา
โดยอย่าให้เปื้อนโคลนตม

(36)

*ในบรรทัดแรกของธรรมจารึกได้รับการบันทึกและลิขิต และภายในวิหารแห่งเทพมณฑีรของ
พระผู้เป็นเจ้า มีวจนะเหล่านี้ซ่อนเร้นอยู่:*

ดูกร คนรับใช้ของเรา

อย่าได้ละทิ้งอาณาจักรอมตะเพื่อไปหาสิ่งที่ไม่จีรัง และอย่าละทิ้งอาณาจักรสวรรค์เพราะติดพันอยู่ใน
กิเลส นี่คือนิยายแห่งชีวิตนิรันดร์ที่มีต้นน้ำมาจากปากกาของผู้ทรงปราณี ขอความสุขสวัสดิ์จงมีแต่ผู้
ที่ได้ดื่ม

(37)

ดูกร บุตรแห่งธรรม

จงระเบิดกรงของเจ้าออก และเห็นขึ้นสู่เวหาแห่งความวิสุทธ์ประดุจนกฟีนิกซ์แห่งความรัก จงปล่อยวาง
จากตนเอง และอาศัยอยู่ในอาณาจักรอันพิสุทธ์ด้วยดวงจิตที่เปี่ยมไปด้วยความปราณี

(38)

ดูกร บุตรแห่งฐลี

จงอย่าพอใจกับความสบายไปวันๆ และอย่าพรวดตัวเจ้าเองจากการพักผ่อนชั่วฉัวันฉัคืน จงอย่าเอา
อุทยานแห่งความปีติอันดีไปแลกกับกองฐลีของโลกที่ไม่จีรังนี้ จงทะยานจากคูกของเจ้าขึ้นไปสู่ทุ่งหญ้า
ไฟโรจน์เบื้องบน และบินจากกรงของโลกนี้ขึ้นไปสู่สวรรค์ที่ไร้อาณาบริเวณ (39)

ดูกร คนรับใช้ของเรา

จงปลดตัวเจ้าเองออกจากพันธนาการของโลกนี้ และปล่อยวิญญูณของเจ้าออกจากคูกแห่งอิตตา จง
ฉวยโอกาสนี้เพราะเจ้าจะไม่มีอีกแล้ว

(40)

ดูกร บุตรของปริจาริกาของเรา

หากเจ้าได้เห็นอาณาจักรอมตะ เจ้าจะพยายามไปจากโลกอนิจจังนี้ แต่การปกปิดสิ่งหนึ่งและเปิดเผยอีก
สิ่งหนึ่งต่อเจ้า เป็นความลึกลับที่ไม่มีใครเข้าใจได้นอกจากผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์ (41)

ดูกร คนรับใช้ของเรา

จงชะล้างความประสงค์ร้ายออกไปจากหัวใจ และเมื่อไรซึ่งความริษยา จงเข้ามาสู่ราชสำนักสวรรค์แห่ง
ความวิสุทธิ (42)

ดูกร สหายของเรา

จงเดินบนหนทางที่พระผู้เป็นมิตรทรงยินดี และรู้ไว้เถิดว่าความยินดีของพระองค์อยู่ที่ความยินดีของ
ประชาชนของพระองค์ นั่นคือ : คนเราไม่ควรเข้าไปในบ้านของเพื่อนนอกเสียจากเพื่อนจะยินดี ไม่ยึด
ครองสมบัติของเพื่อน ไม่ถือว่าความประสงค์ของตนเองเหนือกว่าของเพื่อน และไม่เอาเปรียบเพื่อน เจ้า
ผู้มีปัญญา จงตรัสตรองสิ่งนี้ (43)

ดูกร สหายแห่งบัลลังก์ของเรา

อย่าได้ฟังหรือมองสิ่งชั่วร้าย อย่าทำตัวเองให้ตกต่ำ อย่าถอนหายใจหรือรำให้ จงอย่าพูดสิ่งชั่วร้าย เพื่อ
ว่าผู้อื่นจะไม่พูดสิ่งชั่วร้ายกับเจ้า และอย่าขยายขอบกพร่องของผู้อื่น เพื่อว่าขอบกพร่องของเจ้าเองจะไม่
ใหญ่ขึ้น อย่าปรารถนาความตกต่ำให้แก่ผู้อื่น เพื่อว่าความตกต่ำของเจ้าเองจะไม่ถูกเผย วันเวลาของเจ้า
คงอยู่เพียงชั่วแฉ่น ดังนั้นจงดำเนินชีวิตด้วยจิตใจที่ไม่ต่างพร้อย ด้วยหัวใจที่ไร้มลทิน ด้วยความคิดและ
อุปนิสัยที่วิสุทธิ เพื่อว่าเจ้าจะเป็นอิสระ และพอใจที่จะละทิ้งร่างกายนี้ไปสู่สวรรค์อันเร้นลับ และอาศัยอยู่
ในอาณาจักรอนันต์ไปชั่วฉัวันฉัคืน (44)

อนิจจา อนิจจา ดูกร ผู้ที่ติดอยู่ในกิเลส

เจ้าผ่านพระผู้เป็นที่รักยิ่งไปอย่างรวดเร็วประดุจฟ้าแลบ และหมกหมุ่นอยู่กับความเพ้อฝันอันชั่วร้าย เจ้า
คุกเข่าให้กับจินตนาการอันไร้สาระของเจ้า และเรียกมันว่าสัจธรรม ดวงตาของเจ้าหันไปมองหาม แต่
เจ้ากลับให้เชื่อมั่นว่าดอกไม้ ลมหายใจที่บริสุทธิ์จากเจ้าก็ไม่มีแม้สักครั้งเดียว คำแนะนำของพระผู้เป็นที่
รักยิ่งเจ้าก็ทิ้งไปกับสายลม และลบออกไปจากจารึกของหัวใจของเจ้า และเสมือนเป็นสัตว์ป่าในทุ่ง เจ้า
เคลื่อนไหวและใช้ชีวิตอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งกิเลสตัณหา

(45)

ดูกร ภราดรผู้ร่วมทาง

เหตุไฉนเจ้าจึงละเลยการกล่าวถึงพระผู้เป็นที่รักและยังทำตัวห่างไกลจากพระองค์ สาระของความงามอยู่
บนบัลลังก์แห่งความรู้โรจน์ภายในปะรำอันหาที่เปรียบมิได้ แต่เจ้ากลับสาละวนอยู่กับการต่อสู้กันอย่าง
ไร้สาระ สุกนทรสแห่งความวิสุทธ์กำลังโชนมา และลมหายใจแห่งความอารีพัดมาแล้ว แต่พวกเจ้าทั้งหมด
ก็ยังไม่รับเอาไว้และตกอยู่ในความทุกข์ระทมแสนสาหัส อนิจจาสำหรับเจ้าและพวกที่เดินตามรอยเท้าใน
หนทางของเจ้า

(46)

ดูกร บุตรแห่งกิเลส

จงเปลื้องภูษาแห่งความทะนงและถอดเสื้อผ้าแห่งความจองหองออกเสียเถิด

(47)

ในบรรทัดศักดิ์สิทธิ์ที่สามในธรรมจารึกทัฬหิม ปากกาสวรรค์ลิขิตและบันทึกวจะนะเหล่านี้ไว้:

ดูกร ภราดร

จงอดกลั้นซึ่งกันและกัน และอย่าผูกเสนาหาไว้กับสรรพสิ่งเบื้องล่าง อย่าได้ทะนงในยามรุ่งโรจน์หรืออดสู
ในยามตกต่ำ ความงามของเราเป็นพยาน เราสร้างสรรพสิ่งขึ้นมาจากฐลี และทุกสรรพสิ่งจะกลับคืนไปสู่
ฐลี

(48)

ดูกร บุตรแห่งฐลี

ผู้ยากไร้ถอนหายใจในยามค่ำคืน จงบอกคนร่ำรวยให้รู้ไว้ เพื่อมิให้พวกเขาประมาทจนหลงทางไปสู่
ความหายนะและถูกพรากจากพฤกษาสวรรค์แห่งความมั่งคั่ง การให้และความเอื้อเฟื้อคือคุณลักษณะ
ของเรา ขอความสุขสวัสดิ์จึงมีแต่ผู้ที่ประดับตนเองด้วยคุณธรรมของเรา

(49)

ดูกร ผู้มีกิเลสในสันดาน

จงสละความโลภให้หมดสิ้นและแสวงหาความมั่งคั่งน้อย เพราะคนโลภถูกพรากเสมอมา และผู้มั่งคั่งเป็นที่รักและสรรเสริญเสมอมา

(50)

ดูกร บุตรของบริจาริกาของเรา

อย่าได้วิตกในยามยากจนหรือมั่งคั่งในความร่ำรวยเพราะความยากจนจะตามมาด้วยความร่ำรวย และความร่ำรวยจะตามมาด้วยความยากจน แต่ความยากจนในทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือของขวัญอันวิเศษ จงอย่าดูแคลน เพราะในที่สุดความยากจนนี้จะทำให้เจ้าร่ำรวยในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และเจ้าจะรู้ความหมายของวาทะที่ว่า “ ในความเป็นจริงแล้วเจ้าคือผู้ยากจน ” และวณะศกดิ์สิทธิ์ที่ว่า “ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือผู้ครอบครองทุกสรรพสิ่ง ” และเจ้าจะเป็นเสมือนอรุโณทัยที่สาตรศมีอำไพบนขอบฟ้าแห่งหัวใจของคนรัก และอาศัยอยู่บนบัลลังก์แห่งความมั่งคั่งอย่างไร้กังวล

(51)

ดูกร บุตรแห่งกิเลสผู้ประมาท

เจ้ายอมให้ศัตรูเข้ามาในบ้านของเราและขับมิตรของเราออกไป เพราะหัวใจของเจ้าเกิดจากความรักของผู้อื่นนอกเหนือไปจากเรา จงสดับฟังพจนานของพระผู้เป็นมิตรและหันมาสู่สวรรค์ของพระองค์ โลกียมิตรแสวงหาประโยชน์ของตนเองจึงทำเป็นว่ารักกันและกัน ส่วนพระผู้เป็นมิตรแท้รักเจ้าเพื่อประโยชน์ของเจ้า แท้จริงแล้วพระองค์ทนทุกข์ทรมานนานปีการเพื่อนำทางให้เจ้า จงอย่าทรยศพระผู้เป็นมิตร ไม่เพียงเท่านั้น เจ้าจงรีบไปหาพระองค์ วณะเหล่านี้คือดวงตะวันแห่งสัจธรรมและความซื่อสัตย์ที่รุ่งอรุณขึ้นมาเหนือขอบฟ้าแห่งปากกาของพระผู้เป็นนายแห่งนามทั้งปวง จงสดับฟัง เพื่อว่าเจ้าจะได้ยินวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้ทรงช่วยเหลือในภยันตราย พระผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยตนเอง

(52)

ดูกร เจ้าผู้ภูมิใจในความร่ำรวยที่ไม่จีรัง

จงรู้ไว้เถิดว่าที่จริงแล้ว ความมั่งคั่งคืออุปสรรคอันใหญ่หลวงระหว่างผู้แสวงหากับสิ่งที่เขาปรารถนา ระหว่างคนรักกับผู้ที่เขารัก คนร่ำรวยน้อยคนนักที่จะไปถึงราชสำนักอันเป็นที่สถิตของพระองค์ และได้เข้าไปในนครแห่งความพอใจและยอมจำนน ขอความสุขสวัสดิ์จึงมีแต่ผู้ที่ร่ำรวยแต่ไม่ถูกความร่ำรวยปิดกั้นและพรากจากอาณาจักรนิรันดร์ พระนามอันยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นพยาน ความซบเซาของผู้มั่งคั่งดังกล่าวจะสาตรศมีให้แก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ประดุจดวงอาทิตย์สาตรศมีให้แก่ประชาชนบนโลก

(53)

ดูกร ผู้ร่ำรวยบนปฐพี

คนยากไร้คือผู้ที่เราฝากฝังไว้กับเจ้า จงพิทักษ์สิ่งที่เราฝากไว้ และอย่าเอาแต่สนใจความสบายของเจ้าเอง

(54)

ดูกร บุตรแห่งกิเลส

จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์ปราศจากมลทินของความร่ำรวย และเข้าไปอยู่ในอาณาจักรแห่งความยากจน ด้วยใจสงบนิ่ง เพื่อว่าเจ้าจะได้ดื่มน้ำอมฤตแห่งชีวิตนิรันดร์จากสายธาราแห่งความไม่ยึดมั่น (55)

ดูกร บุตรของเรา

การอยู่ร่วมกับผู้ไร้ศีลธรรมจะทวีความทุกข์โศก ส่วนมิตรภาพกับผู้มีธรรมจะชะล้างสนิมออกไปจากหัวใจ ผู้ที่พยายามสนทนากับพระผู้เป็นเจ้า ขอให้เขาเป็นมิตรกับบรรดาผู้เป็นที่รักของพระองค์ และผู้ที่ต้องการไต่ยินวามะของพระผู้เป็นเจ้า ขอให้เขาสดับฟังวจีของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรร (56)

ดูกร บุตรแห่งฐลี

จงระวัง อย่าเดินกับผู้ไร้ศีลธรรม และอย่าแสวงหามิตรภาพกับเขา เพราะมิตรภาพดังกล่าวจะเปลี่ยน ความสว่างไสวของหัวใจเป็นไฟนรก (57)

ดูกร บุตรของบริจาริกาของเรา

หากเจ้าปรารถนาพรของพระวิญญูณบริสุทธ์ จงเป็นมิตรกับผู้มีธรรม เพราะเขาได้ดื่มถ้วยน้ำแห่งชีวิตนิรันดร์จากมือของพระผู้เป็นอมตะ และเป็นประหนึ่งแสงอรุณที่ปลุกหัวใจของคนตาย (58)

ดูกร ผู้ประมาท

อย่าคิดว่าความลับในหัวใจของเจ้าจะไม่มีใครรู้ไม่เพียงเท่านั้น จงแน่ใจได้เลยว่า ความลับเหล่านั้นถูกจารึกไว้เป็นอักขระที่ชัดเจน และประจักษ์แจ้งสำหรับพระผู้เป็นเจ้า (59)

ดูกร สหาย

แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า อะไรก็ตามที่เจ้าปกปิดไว้ในหัวใจ เป็นที่เปิดเผยและชัดแจ้งประดุจทิวากาลสำหรับเรา แต่ที่มันซ่อนเร้นอยู่ได้นั้นเป็นเพราะความกรุณาของเรา มิใช่ความคู่ควรของเจ้า (60)

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

มหาสมุทรแห่งความปรานีที่ยังไม่ถึงของเราได้หยดน้ำค้างมาให้ประชาชนบนโลก แต่เราไม่เห็นมีใครหันมา เพราะว่าทุกคนเมิน้ำอมฤตแห่งเอกภาพ แล้วไปหาตะกอนสกปรกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาทิ้งถ้วยน้ำแห่งความงามอมตะและพอใจอยู่กับถ้วยน้ำโลกีย์ สิ่งที่เขาพอใจนั้นช่างต่ำช้า (61)

ดูกร บุตรแห่งฐลี

อย่าเมิน้ำอมฤตของพระผู้เป็นที่รักอมตะ และอย่าพิศดูตะกอนสกปรกแห่งโลกีย์ จงรับถ้วยน้ำจากมือของผู้ที่มาจากสวรรค์ เพื่อว่าปัญญาทั้งปวงจะเป็นของเจ้า และเจ้าจะได้ยินสุรเสียงเร้นลับขานมาจากอาณาจักรที่ซ่อนเร้นจากสายตา เจ้าผู้ไฝต่ำ จงแผดเสียง เหตุไฉนเจ้าเมิน้ำอมฤตที่ไม่รู้ลิ้นของเรา แล้วไปหาหน้าที่ต้องเหือดแห้งไป (62)

ดูกร ประชาชนทั้งหลายของโลก

จงรู้ไว้ด้วยว่า ความหายนะที่คาดไม่ถึงกำลังติดตามเจ้า และโทษทัณฑ์อันสาหัสรอคอยเจ้าอยู่ อย่าคิดว่าการกระทำของเจ้าถูกลบไปจากสายตาของเรา ความงามของเราเป็นพยาน! การกระทำทั้งหมดของเจ้านั้น ปากกาของเราได้จารึกไว้เป็นอักขระที่ชัดเจนบนแผ่นมรกต (63)

ดูกร ผู้กตขีบนพิภพ

จงวางมือจากการกตขี เพราะเราได้ปฏิญาณไว้ว่า จะไม่ให้ภัยแก่ผู้ที่ไม่ยุติธรรม ปฏิญญานี้เปลี่ยนแปลงไม่ได้เพราะเราได้ประกาศไว้ในธรรมจารึก และประทับด้วยลัญจกรอันรุ่งโรจน์ของเรา (64)

ดูกร ผู้พยศ

ความอดกลั้นของเรากลับทำให้เจ้าได้ใจ และความทรमानอันยาวนานของเรายังทำให้เจ้าไม่เอาใจใส่ จนกิเลสของเจ้าควมมัวอย่างคึกคะนองบนเส้นทางอันตรายไปสู่ความหายนะ เจ้าคิดหรือว่าเราไม่สนใจหรือไม่รู้ (65)

ดูกร ผู้อพยพ

ลึนที่เราออกแบบไว้ให้กล่าวถึงเรานั้น อย่าทำให้ต่างพร้อยด้วยการนินทา หากไฟแห่งอิตตาครอบงำเจ้า จงนึกถึงข้อบกพร่องของเจ้าเองมิใช่ข้อบกพร่องของสิ่งสร้างสรรค์ของเรา เพราะว่าพวกเจ้าแต่ละคนรู้จักตัวเองดีกว่ารู้จักผู้อื่น (66)

ดูกร บุตรแห่งความเพ้อฝัน

จงรู้ไว้ด้วยว่า เมื่ออรุณทศมีมายังขอบฟ้าแห่งความบริสุทธิ์อันนิตย์ ความลับและกรรมชั่วที่กระทำไว้ในรัตติกาลจะถูกเผยให้ประจักษ์ต่อประชาชนบนโลก (67)

ดูกร วัชพีชที่งอกขึ้นมาจากดิน

เหตุไฉนมือสกปรกของเจ้าไม่สัมผัสเสื้อผ้าของเจ้าเองเสียก่อน และทำไมหัวใจที่เปื้อนด้วยกิเลสตัณหาของเจ้าจึงพยายามเข้ามาสู่อณาจักรอันวิสุทธิและสนทนากับเรา สิ่งที่เจ้าปรารถนายังอยู่ไกลจากเจ้านัก (68)

ดูกร บุตรของอดัม

วาทาและการกระทำที่ดั่งามบริสุทธิ์นั้นไปสู่สวรรค์อันรุ่งโรจน์ จงพยายามให้การกระทำของเจ้าบริสุทธิ์ปราศจากธุลีแห่งอติตาและความเสแสร้ง และให้เป็นที่โปรดปราน ณ ราชสำนักแห่งความรุ่งโรจน์ เพราะในไม่ช้า ณ เบื้องหน้าของพระผู้เป็นที่บูชา ผู้ตรวจสอบมนุษย์ชาติจะไม่ยอมรับสิ่งใดนอกจากคุณธรรมที่พิสุทธิและการกระทำที่วิมลบริสุทธิ์ นี่คือดวงตะวันแห่งปัญญาและความลึกลับสวรรค์ที่สาตราศมีอยู่เหนือขอบฟ้าแห่งพระประสงค์เบื้องบน ขอพระพรจงมีแด่ผู้ที่หันมารับแสง (69)

ดูกร บุตรแห่งโลกีย์

ภาวะแห่งชีวิตนั้นน่าอภิรมย์หากเจ้าบรรลุถึง อาณาจักรนิรันดรนั้นรุ่งโรจน์หากเจ้าหลุดพ้นไปจากโลกสังขาร ความปิติที่บริสุทธิ์นั้นหวานหากเจ้าได้ดื่มถ้วยน้ำศักดิ์สิทธิ์จากมือของพระศาสดาหนุ่ม หากเจ้าบรรลุถึงสภาวะนี้เจ้าจะเป็นอิสระจากวิบาตและความตาย อิสระจากความตรากตรำและบาป (70)

ดูกร สหายของเรา

จงระลึกถึงปณิธานที่เจ้าสัญญาไว้กับเราบนภูเขาปารานในอาณาบริเวณอันวิสุทธิแห่งซามาน เราได้ให้หมู่เทวัญและผู้ที่ยศอยู่ในนครอนันต์มาเป็นพยาน จนถึงบัดนี้เราไม่เห็นมีใครซื่อสัตย์ต่อพระปณิธานแน่นอนเลย ว่า ความทะนงและความพยศได้ลบปณิธานนั้นออกไปจากหัวใจจนไม่เหลือร่องรอย แม้ว่าเราทราบดี เราก้ยังคอยและมีได้เปิดเผยสิ่งนี้ (71)

ดูกร คนรับใช้ของเรา

เจ้าเป็นเสมือนดาบที่หลอมไว้อย่างดีและซ่อนคมอยู่ในฝักซึ่งคุณค่าของมันยังไม่เป็นที่ทราบของช่าง ดังนั้นจงออกมาจากฝักแห่งอติตาและกิเลส เพื่อว่าคุณค่าของเจ้าจะประจักษ์ชัดและเรียงรองไปทั่วพิภพ (72)

ดูกร สหายของเรา

เจ้าคือดวงตะวันบนนภแห่งความวิสุทธิของเรา อย่าให้มลทินทางโลกบดบังรัศมีของเจ้า จงฉีกม่านแห่งความประมาททิ้งไป และออกมาจากหลังก้อนเมฆอย่างสว่างไสวเพื่ออาบแสงแห่งชีวิตให้แก่ทุกสรรพสิ่ง (73)

ดูกร บุตรแห่งความทะนง

เจ้าละทิ้งอาณาจักรอันไม่รู้สิ้นของเราไป เพราะเห็นแก่อาณาจักรที่ไม่จีรัง และเอาเสื้อผ้าสีฉูดฉาดมาใส่โอ้อวด ความงามของเราเป็นพยาน เราจะลบสีหลากหลายเหล่านี้ให้หมด และรวบรวมทุกคนไว้ในดินเพียงสีเดียว ยกเว้นผู้ที่เลือกสีของเราและไม่เป็นอันสิ้น (74)

ดูกร บุตรแห่งความประมาท

อย่าผูกเสนาหาไว้กับอาณาจักรที่ไม่จีรังหรือปल्लीมปีตีในอาณาจักรนั้น เจ้าเป็นเสมือนวิหคที่ขบร่องอยู่บนคบไม้อย่างมั่นใจโดยไม่ระวัง จนกระทั่งพราหมณ์จตุราชยังเจ้าร่วงลงมาบนดินอย่างทันใด เสียงเพลง รูปโฉมและสีสันทันสิ้นไปไม่เหลือร่องรอย ดูกร ทาสของกิเลส จงมีสติ (75)

ดูกร บุตรแห่งบริจาริกาของเรา

การแนะนำให้ด้วยคำพูดเสมอมา ถึงเวลาแล้วที่จะให้ด้วยการกระทำ ทุกคนต้องแสดงออกถึงการกระทำที่วิสุทธิ เพราะคำพูดนั้นทุกคนมีได้เหมือนกัน แต่การกระทำมีแต่ในผู้ที่เรารักเท่านั้น ดังนั้นจงพยายามด้วยหัวใจและวิญญาณให้ตัวเจ้าต่างจากคนอื่นที่การกระทำ นี่คือการแนะนำที่เราให้ไว้แก่เจ้าในธรรมจาริกที่ศักดิ์สิทธิ์และวิโรจน์ (76)

ดูกร บุตรแห่งความยุติธรรม

ในยามราตรี ความงามของพระผู้เป็นอมตะลงจากยอดมรกตแห่งความซื่อสัตย์มายังชาตราตุร มันทาฮา* และร่ำให้จนหมู่เทวดาและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในอาณาจักรเบื้องบนคร่ำครวญต่อความโศกเศร้าของพระองค์ ครั้นแล้วมีคำถามเอ่ยขึ้นมาว่า เหตุใดจึงพิลาปร่ำให้ พระองค์ทรงตอบว่า : ข้าพเจ้าได้รับบัญชาให้รอคอยอยู่บนเนินเขาแห่งความซื่อสัตย์เพื่อสุดสุนทรสแห่งความภักดี แต่ก็ไม่เห็นมีมาจากชาวโลก เมื่อถูกเรียกให้กลับไป ดุซึ ข้าพเจ้าเห็นนกพิราบแห่งความบริสุทธิ์ถูกทรมาณอย่างเจ็บปวดในอุ้งเล็บของสุนัขบนพิภพ ครั้นแล้วอามาสุวรรณศรีบอออกมาจากคฤหาสน์เรือนลับด้วยใบหน้าที่ผุดผ่อง และถามชื่อพวกเขา จึงได้ทราบหมดยกเว้นหนึ่งชื่อ และเมื่อรบเร้า พยัญชนะแรกของชื่อนั้นจึงเปล่งออกมา ครั้นแล้วบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในพิมานรีบอออกมาจากเทวาวาสอันรุ่งโรจน์ และเมื่อพยัญชนะที่สองเปล่งออกมา พวกเขาทุกคนล้มลงบนพื้นดิน ในชั่วขณะนั้น มีเสียงมาจากสฎปข้างในว่า “เท่านั้นเถิดพอแล้ว” แท้จริงแล้วเราเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขาเคยทำและกำลังทำอยู่ขณะนี้ (77)

* คือสัญลักษณ์ที่หมายถึงพระศาสดา

ดูกร บริจาริกาของเรา

จงดื่มสายธารแห่งความลึกลับสวรรค์จากวาจาของพระผู้ทรงปราณี จงยลความอำไพของดวงตะวันแห่งปัญญาจากอรุโณทัยแห่งพจนานาวรรค์ จงเพาะเมล็ดแห่งปัญญาของเราในดินที่บริสุทธิ์ของหัวใจ และรดด้วยน้ำแห่งความมั่นใจ เพื่อว่าไม้ดอกแห่งความรู้และปัญญาจะงอกขึ้นมาอย่างเขียวขจีจากนครพิสุทธิของหัวใจ (78)

ดูกร บุตรแห่งกิเลส

อีกนานเท่าไรเจ้าจะเหินอยู่ในอาณาจักรของกิเลส เราให้ปีกแก่เจ้าไว้เพื่อโบยบินไปสู่อาณาจักรแห่งความวิสุทธอันเร้นลับ มิใช่ให้บินไปในความเพ้อฝันอันชั่วร้าย เช่นกัน เราให้หวีแก่เจ้าเพื่อให้เจ้าหวีเกศาที่เงางามของเรา มิใช่ให้ไว้เฉือนกรรฐ์ของเรา (79)

ดูกร คนรับใช้ของเรา

เจ้าคือต้นไม้ในสวนของเรา เจ้าต้องออกผลที่ล้ำเลิศ เพื่อว่าเจ้าเองและผู้อื่นจะได้รับประโยชน์จากผลนั้น ดูกร มนุษย์ผู้มีปัญญา เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะประกอบอาชีพและวิชาชีพ เพราะในนั้นมีความลับแห่งความมั่งคั่งอยู่ เพราะผลขึ้นอยู่กับวิธีการ และความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าเพียงพอสำหรับเจ้าทุกประการ ต้นไม้ที่ไม่ออกผลนั้นเหมาะสำหรับกองไฟ (80)

ดูกร คนรับใช้ของเรา

มนุษย์ที่ต่ำที่สุดคือผู้ที่ไม่มีผลผลิตบนโลก แท้จริงแล้วมนุษย์ดังกล่าวนับว่าเป็นเสมือนคนตาย ไม่เพียงเท่านั้น ในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า คนตายยังดีกว่าผู้ที่เกียจคร้านและไร้ค่า (81)

ดูกร คนรับใช้ของเรา

มนุษย์ที่ดีที่สุดคือผู้ที่เลี้ยงชีพด้วยการประกอบอาชีพ และใช้จ่ายสำหรับตนเองและญาติพี่น้องด้วยความรักในพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งโลกทั้งปวง (82)

ด้วยความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้า เจ้าสาวที่เร้นลับนำพิศวางซึ่งก่อนนี้ซ่อนอยู่ในวาทะ มาบัดนี้ได้ถูกแสดงให้ปรากฏชัดประดุจจรัศมีอำไพของความงามของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ดูกร สหาย เราขอเป็นพยานว่า ความกรุณาบริบูรณ์แล้ว การแสดงเหตุผลสำเร็จแล้ว ข้อพิสูจน์ประจักษ์แจ้งแล้ว และหลักฐานได้รับการยืนยันแล้ว บัดนี้ขอดูว่าความพยายามของเจ้าในหนทางแห่งความไม่ยึดมั่นจะบังเกิดผลอันใด นี่คือนิติวิธีที่พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดเจ้าและบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก ขอความสรรเสริญจงมีแต่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งภพทั้งปวง

คำอธิบายคำศัพท์

กรรฐ์	คอ
กุกุฐาร	ยอด
เกศาร	ผม
ไกวัล	ชั้นสวรรค์
จรบาท	เดินด้วยเท้า
จักษุบถ	สายตา
จิรันตร	เวลวสืบเนื่องมานาน
ชรริน	ประดับ
ชัชวาล	สว่าง รุ่งเรือง
ทิวากาล	เวลากลางวัน
ทุรัศ	ไกล
เทวารัณย์	สวนสวรรค์
เทวาวาส	ที่อยู่ของเทวดา
เทวัญ	ชาวสวรรค์
ธาราร	สายน้ำ
นภาร	ท้องฟ้า
นฤมิต	สร้าง
นิวาส	ที่อาศัย
นิศาชล	น้ำค้าง
เนรมิต	บันดาลให้มีขึ้น
บริจาริกา	หญิงรับใช้
บริบาล	ดูแลรักษา
บุหงาร	ดอกไม้
ปฏิกัญญา	คำมั่นสัญญา
ปรมัตถ์	ความเป็นที่สุด
ประทิน	ทำให้สะอาด
ปรีดาร	อึ้งใจ ยินดี
ปรียารวาท	คำพูดที่หวาน
พจนาร	ถ้อยคำ

พักตราบกฤติ	โคมหน้า
พิมาน	ที่อยู่ของเทวดา
พิลาป	คร่ำครวญ ร้องไห้
พิศ	เพ่งดู
พิสุทธิ์	บริสุทธิ์
ไพโรจน์	รุ่งเรือง สุกใส
ภราดร ภราดา	พี่ชาย น้องชาย
มธุรสวาจา	คำพูดที่อ่อนหวาน
มธุรา	ความหวาน
มโนทัย	ตั้งขึ้นแต่ใจ
มัตติกา	ดิน ดินเหนียว
มัธยมันท์	เที่ยงวัน
เมทนี	แผ่นดิน
เมธา	ปัญญา ความรู้
เมิล	ดู
ยล	มองดู
รัตติกาล	เวลากลางคืน
ราชศักดา	อำนาจของพระราชา
ราพณาสูร	สูญเสียนหมด
ราวี	รบกวาน
รำพัน	พำพรรณนาตามอารมณ์
รุจिरา	งาม สว่าง รุ่งเรือง
รุจี	แสง ความรุ่งเรือง
ลักษมี	ความเจริญ เป็นมงคล
ลัญฉกร	ตราประทับ
วจนะ วจี วาตะ	คำพูด ถ้อยคำ
วายุ	ลม
วิจิ	คลื่น
วิชชา	ความรู้แจ้ง
วินิบาต	การทำลาย
วิภาดา	สว่าง

วิมล	ไร้มลทิน
วิโรจน์	สว่าง รุ่งเรือง
วิสุทธิ	บริสุทธิ์
โวหาร	สำนวน ถ้อยคำ
ศูนยภาพ	ความไม่มีอะไร วางเปล่า
สดับตรับฟัง	ฟังด้วยความเอาใจใส่
สมันต์	ใกล้เคียง
สันนิวาส	ที่อยู่
สุคนธรส	กลิ่นหอม
เสาวนา	การฟัง
องคฺลี	นิ้วมือ
อนันต์	ไม่มีสิ้นสุด
อภิรดี	ความยินดียิ่ง
อภิรมย์	รื่นเริงยินดี
อภิรักษ์	รักษาป้องกัน
อมตะ	ไม่ตาย
อมร	ยั่งยืน ไม่ตาย
อมฤต	น้ำทิพย์
อรุโณทัย	เวลาพระอาทิตย์ขึ้น
อวิชา	ความไม่รู้ ความเขลา
อานน	ช่อง ประตู
อาภา	รัศมี ความสว่าง
อามา	หญิงรับใช้
อำไพ	งาม สว่าง
อุทยาน	สวน
อุรา	อก
อุษา	เข้าตูลู่ แสงเงินแสงทอง
โอพาร	ใหญ่โต ยิ่งใหญ่ โอโถง